

heder, og man har etableret langt bedre samarbejdsrelationer.

Det er det, vi skal have styrket. Hvis man ikke satser på et frugtbart samarbejde mellem på den ene side virksomheder og borgere og på den anden side de offentlige myndigheder, kommer vi jo ikke længere med denne her indsats. Det tjener intet formål, at hr. Kim Behnke af ideologiske grunde prøver at fremstille en gruppe af aktører i det her spil som skurkene. Derved kan han måske få bekræftet sin egen ideologi, men det fører i hvert fald ikke til noget i virkelighedens verden.

Det andet spørgsmål er Levnedsmiddelkontrollen. Der forstår jeg nu, at Fremskridtspartiet har haft den bagtanke, da man støttede indførelsen af flere gebyrer, at det skulle synliggøre problemet, og at løsningen i virkeligheden er at rejse en folkestemning for f.eks. at få hele Levnedsmiddelkontrollen afskaffet eller i hvert fald skåret ned til et langt lavere aktivitetsniveau.

Men det er jo ikke det, de små virksomheder beder om. De ved da godt, at de har en selvstændig interesse i, at der er en levnedsmiddelkontrol, som sikrer, at forbrugerne har en vis trykthed i forhold til de produkter, de køber. De beder bare om, at det administrativt bliver lettere, så byrderne ikke primært påhviler de små virksomheder.

I øvrigt kan jeg da sige, at hvis der kom en afskaffelse af Levnedsmiddelkontrollen, så ved jeg godt, hvilken sundhedspolitisk ordfører der ville reagere hurtigst, når der kom salmonellatilfælde.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Det, der bringer mig herop, er et kort spørgsmål af opklarende karakter til erhvervsministeren. Jeg var meget glad for ministerens positive tilsagn og reklame for de 28 konkrete forslag i den rapport, vi alle sammen kender.

Så vil jeg gerne spørge: Har regeringen taget alle 28 forslag til sig, så vi kan forvente, at alle 28 kommer?

Jeg har godt fattet, at de kommer i tre puljer, det er ikke det, men bliver det sådan, at regeringen nu sætter sig og sorterer, prøver at sige, at nogle af dem vil vi gerne have, og andre lader man så ligge, fordi man af politiske grunde ikke ønsker dem?

Så vil jeg gerne spørge som endnu en uddybning: Er det de forslag, som de praktiske folk i arbejdsgruppen kom med, eller er det forslage-

ne, som de ser ud, efter at de er blevet omskrevet i ministeriet, som regeringen kommer med?

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg kan sige til fru Pernille Sams, at der arbejdes med alle de 28 forslag. Kommer de så alle sammen? Jeg tror det. Nu har jeg f.eks. hørt om ét af dem. Jeg tror, det har noget med ATP at gøre, hvor Dansk Arbejdsgiverforening har sagt, at de faktisk ikke rigtig anser det for at være en lempelse. Og det var jo ikke meningen. Det skulle være det modsatte.

Så jeg vil sige: De forslag, der kommer, skal selvfølgelig – og det er også lidt svar på et andet spørgsmål – stilles i meget sikker kontakt med brugerne, med erhvervsvirksomhederne. De skal jo ikke på noget punkt opfatte det her som en uvenlig handling. Det skal være en venlig handling, noget, de bakker op, noget, de ønsker sig.

Hvad er det så for forslag? Ja, det er udvalgets forslag og det, der er kommet frem i høringsrunden. Det er jo derfor, vi har sendt det ud i en høring, i organisationer og i ministerier, men – og det understreger jeg så igen – de forslag, der kommer ud af det endelige resultat af det her, som er en løbende proces, er vi enige om skal være forslag, som man er glade for i virksomhederne. Det lægger jeg i hvert fald vægt på, for ellers skulle – nej, det må jeg ikke sige for forretningsordenen – ja, undskyld.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg har intet imod, at ministeren benytter sig af input fra praktiske folk, men det er jo ikke særlig imponerende med 28 forslag. Hvis ministeren tog de rapporter, der ligger fra Dansk Industri, fra Håndværksrådet, fra ASE osv., kunne ministeren have fremlagt et katalog for Folketinget med 280 eller endnu flere forslag til afbureaukratisering. De ligger der jo. Men hvis de hver gang skal igennem det filter, at de embedsmænd, som oprindeligt har lavet lovene, skal have lov til at sige ja eller nej til, om tingene må fremlægges her i Folketinget, så synes vi ikke, det er en fornuftig fremgangsmåde.

Lad mig sige til SF: Vi har sådan set ikke noget imod den enkelte embedsmand, og at han gør det, der ligger i menneskets natur, nemlig at han prøver at optimere sin egen situation. Man vil gerne have flere kolleger, man vil gerne have et større skrivebord osv., og det er jo de urkræfter i os alle sammen, som ude i den private del